

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

17. července 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Směrnice 2003/109/ES — Článek 2, čl. 4 odst. 1, čl. 7 odst. 1 a článek 13 — ‚Povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta — EU‘ — Podmínky vydání — Oprávněný a nepřetržitý pobyt v hostitelském členském státě po dobu pěti let předcházející podání žádosti o povolení — Osoba, která je v rodinném vztahu s dlouhodobě pobývajícím rezidentem — Příznivější vnitrostátní ustanovení — Účinky“

Ve věci C-469/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunale di Verona (Itálie) ze dne 27. srpna 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 30. srpna 2013, v řízení

Shamim Tahir

proti

Ministero dell'Interno,

Questura di Verona,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh (zpravodaj), C. Toader a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G. Palatiellem, avvocato dello Stato,
- za německou vládu T. Henzem a B. Beutlerem, jako zmocněnci,
- za francouzskou vládu F.-X. Bréchetem a D. Colasem, jako zmocněnci,
- za nizozemskou vládu M. Noort a M. Bulterman, jako zmocněnkyněmi,

* Jednací jazyk: italština.

— za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,

— za Evropskou komisi M. Condou-Durande a A. Aresem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 7 odst. 1 a článku 13, ve spojení s čl. 2 písm. e) a čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. 2004, L 16, s. 44; Zvl. vyd. 19/06, s. 272), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/51/EU ze dne 11. května 2011 (Úř. věst. L 132, s. 1, dále jen „směrnice 2003/109“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi S. Tahir na jedné straně a Ministero dell'Interno (ministerstvo vnitra) a Questura di Verona (Itálie) (policejní ředitelství ve Veroně) na straně druhé ve věci zamítnutí ze strany posledně uvedeného žádosti o vydání povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU podané S. Tahir.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2003/109

- 3 Body 4 a 6 odůvodnění směrnice 2003/109 uvádí:

„(4) Integrace státních příslušníků třetích zemí, kteří dlouhodobě pobývají v členských státech, je rozhodující pro podporu hospodářské a sociální soudržnosti, základního cíle [Unie] stanoveného Smlouvou.

[...]

(6) Hlavním kritériem pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta by měla být délka pobytu na území členského státu. Pobyt by měl být oprávněný a nepřetržitý, aby bylo možno prokázat, že se dotyčná osoba se v zemi usídlila. Zajištěna by měla být také určitá pružnost s ohledem na okolnosti, za nichž může být osoba nucena území dočasně opustit.“

- 4 Bod 17 odůvodnění uvedené směrnice uvádí:

„Harmonizace podmínek pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta podporuje vzájemnou důvěru mezi členskými státy. Některé členské státy vydávají povolení s trvalou nebo neomezenou platností za výhodnějších podmínek, než jsou podmínky stanovené touto směrnicí. Smlouva nevylučuje možnost uplatňování výhodnějších vnitrostátních předpisů. Pro účely této směrnice by však mělo být stanoveno, že povolení vydaná na základě výhodnějších podmínek nezakládají právo pobytu v jiných členských státech.“

- 5 Článek 1 písm. a) uvedené směrnice, nadepsaný „Předmět“, uvádí:
- „Tato směrnice stanoví:
- a) podmínky, za kterých členský stát přiznává a odnímá právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta a související práva státním příslušníkům třetích zemí oprávněně pobývajícím na jeho území [...]
- [...]“
- 6 Podle čl. 2 písm. b), e) a g) uvedené směrnice se pro její účely rozumí:
- „b) ‚dlouhodobě pobývajícím rezidentem‘ státní příslušník třetí země, kterému bylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta stanovené v článcích 4 až 7;
- [...]
- e) ‚rodinnými příslušníky‘ státní příslušníci třetích zemí, kteří pobývají v dotčeném členském státě v souladu se směrnicí Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny [Úř. věst. L 251, s. 12; Zvl. vyd. 19/06, s. 224] [...];
- [...]
- g) ‚povolením k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta – [EU]‘ povolení k pobytu vydané dotčeným členským státem poté, co daná osoba získala právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta.“
- 7 Článek 3 směrnice 2003/109 upravuje její oblast působnosti. Podle odstavce 1 uvedeného článku se uvedená směrnice „vztahuje na státní příslušníky třetích zemí oprávněně pobýující na území členského státu“. Odstavce 2 a 3 uvedeného článku uvádí, že se směrnice 2003/109 nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí a že se použije, aniž jsou dotčena výhodnější ustanovení určitých mezinárodních dohod.
- 8 Kapitola II uvedené směrnice, která obsahuje články 4 až 13, se týká udělení postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta v členském státě.
- 9 Článek 4 uvedené směrnice, nadepsaný „Délka pobytu“, v odstavci 1 stanoví:
- „Členské státy přiznávají právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta státním příslušníkům třetích zemí, kteří bezprostředně před podáním příslušné žádosti pobývali oprávněně a nepřetržitě na jejich území po dobu pěti let.“
- 10 Článek 5 směrnice 2003/109, nadepsaný „Podmínky pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta“, v odstavci 1 stanoví:
- „Členské státy požadují od státních příslušníků třetích zemí, aby prokázali, že pro potřeby vlastní a vyživovaných rodinných příslušníků mají
- a) stálé a pravidelné příjmy, které jsou dostatečné k zajištění jejich výživy a výživy jejich rodinných příslušníků, aniž by využívali systému sociální podpory dotčeného členského státu. Členské státy posoudí tyto příjmy z hlediska jejich povahy a pravidelnosti a před podáním žádosti o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta mohou přihlídnout k výši minimální mzdy a minimálního důchodu;

b) zdravotní pojištění, které kryje všechna rizika běžně krytá státním příslušníkům dotyčného členského státu.“

11 Podle čl. 7 odst. 1 uvedené směrnice:

„Za účelem získání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta podá dotyčný státní příslušník třetí země žádost u příslušných orgánů členského státu, ve kterém pobývá. K žádosti jsou přiloženy písemné doklady stanovené vnitrostátními právními předpisy, z nichž vyplývá, že splňuje podmínky podle článků 4 a 5, a je-li třeba, platný cestovní doklad nebo jeho ověřený opis.

[...]“

12 Odstavce 2 a 4 článku 8 uvedené směrnice, nadepsaného „Povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – [EU]“, zní takto:

„2. Členské státy vydávají povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – [EU] dlouhodobě pobývajícím rezidentům. Doba platnosti povolení je minimálně pět let; po uplynutí doby platnosti se automaticky, případně na základě žádosti, prodlužuje.

[...]

4. Jestliže členský stát vydá povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU státnímu příslušníkovi třetí země, jemuž poskytl mezinárodní ochranu, zapíše do tohoto povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU pod hlavičku ‚Poznámky‘ tuto poznámku: ‚Mezinárodní ochrana poskytnuta [název členského státu] dne [datum]‘.“

13 Článek 13 směrnice 2003/109, nadepsaný „Výhodnější vnitrostátní právní předpisy“, stanoví:

„Členské státy mohou vydávat povolení k pobytu s trvalou nebo neomezenou platností za výhodnějších podmínek, než jaké jsou stanoveny touto směrnicí. Tato povolení k pobytu nepřiznávají právo pobytu v ostatních členských státech, jak je stanoveno v kapitole III.“

14 Kapitola III uvedené směrnice, nadepsaná „Pobyt v ostatních členských státech“, stanoví v čl. 14 odst. 1:

„Dlouhodobě pobývající rezident získá právo pobytu na území jiných členských států, než je členský stát, který uvedené osobě přiznal právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, na období delší tří měsíců za předpokladu splnění podmínek stanovených v této kapitole.“

15 Článek 16 uvedené kapitoly se týká rodinných příslušníků. Jeho odstavce 1 a 2 stanoví:

„1. Vykonává-li dlouhodobě pobývající rezident právo pobytu v druhém členském státě a byla-li rodina již založena v prvním členském státě, jsou rodinní příslušníci, kteří splňují podmínky uvedené v čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/86/ES, oprávněni doprovázet dlouhodobě pobývajícího rezidenta nebo se k němu připojit.

2. Vykonává-li dlouhodobě pobývající rezident právo pobytu v druhém členském státě a byla-li rodina již založena v prvním členském státě, mohou být jiní rodinní příslušníci dlouhodobě pobývajícího rezidenta než ti, kteří splňují podmínky uvedené v čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/86/ES, oprávněni jej doprovázet nebo se k němu připojit.“

Směrnice 2003/86

- 16 Podle jejího článku 1 je cílem směrnice 2003/86 „stanovit podmínky pro uplatňování práva na sloučení rodiny státními příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají na území členských států“.

Italské právo

- 17 Článek 9 legislativního nařízení č. 286 ze dne 25. července 1998 o konsolidaci právní úpravy v oblasti přistěhovalectví a pravidel týkajících se postavení cizince (běžný doplněk ke GURI č. 139 ze dne 18. srpna 1998, dále jen „legislativní nařízení č. 286/1998“), ve znění legislativního nařízení č. 3 ze dne 8. ledna 2007, kterým se provádí směrnice 2003/109 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty (GURI č. 24 ze dne 30. ledna 2007), stanoví v odstavci 1:

„Cizinec, který je po nejméně pět let držitelem platného povolení k pobytu a který prokáže příjem vyšší, než je roční sociální podpora, a v případě žádosti týkající se členů jeho rodiny dostatečný příjem [...] a vhodné bydlení splňující minimální podmínky stanovené [ustanoveními vnitrostátního práva o hygienické způsobilosti], může podat žádost k policejnímu řediteli o vydání povolení k pobytu ES pro dlouhodobě pobývajícím rezidenty pro sebe a pro členy své rodiny [...]“

- 18 Článek 29 odst. 1 bod a) legislativního nařízení č. 286/1998 stanoví:

„Cizí státní příslušník může žádat o sloučení rodiny pro tyto rodinné příslušníky:

a) manžel(ka), který(á) není v rozluce a není mladší osmnácti let [...]“

- 19 Článek 16 nařízení prezidenta republiky č. 394 ze dne 31. srpna 1999, kterým se provádí nařízení o konsolidaci právní úpravy v oblasti přistěhovalectví a pravidel týkajících se postavení cizince, v souladu s čl. 1 odst. 6 legislativního nařízení č. [286/1998] (běžný doplněk GURI č. 190 ze dne 3. listopadu 1999, dále jen „nařízení č. 394/99“), ve znění nařízení prezidenta republiky č. 334 ze dne 18. října 2004, kterým se mění a doplňuje nařízení č. 394, ze dne 31. srpna 1999 v oblasti přistěhovalectví (běžný doplněk GURI č. 17 ze dne 10. února 2005), nadepsaný „Žádost o povolení k pobytu“, stanoví v odstavcích 1 až 4:

„1. Pro účely vydání pobytové karty podle článku 9 [legislativního nařízení č. 286/1998] je žadatel povinen podat písemnou žádost podle vzoru schváleného nařízením [ministerstva vnitra].

2. V žádosti, která se předkládá policejnímu ředitelství v místě bydliště cizího státního příslušníka, musí žadatel uvést:

a) úplné osobní údaje;

b) místo nebo místa, kde žadatel v Itálii pobýval v předchozích pěti letech;

c) místo pobytu;

d) zdroje příjmu [...]

[...]

4. Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 9 odst. 2 a čl. 30 odst. 4 konsolidovaného znění, pokud se jedná o žádost týkající se rodinných příslušníků ve smyslu čl. 9 odst. 1 a čl. 29 odst. 1 bod ba uvedeného konsolidovaného znění, informace uvedené v odstavci 2 a dokumenty uvedené v odstavci 3 tohoto

článku se musejí týkat také manžela/manželky a dětí mladších osmnácti let spolužijících s žadatelem/žadatelkou, pro které je také požadována pobytová karta; kromě toho musejí být přiloženy následující doklady, které prokazují:

- a) manželský vztah nebo rodičovský vztah k nezletilému dítěti [...]
- b) dostupnost bydlení [ustanovení vnitrostátního práva o hygienické způsobilosti] [...]
- c) příjem [...]; s ohledem na příjem rodinných příslušníků žijících s žadatelem ve společné domácnosti, kteří jsou na něm finančně nezávislí.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 20 Shamim Tahir, pákistánská státní příslušnice, podala dne 28. února 2012 u Questura di Verona jakožto manželka Saeeda Tahira, rovněž pákistánského státního příslušníka, žádost o povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývacího rezidenta – EU. Posledně uvedený je držitelem takového povolení k pobytu.
- 21 Questura di Verona uvedenou žádost zamítl, protože S. Tahir pobývala v Itálii až ode dne 15. března 2010 na základě vstupního víza za účelem sloučení rodiny s manželem, a nesplňovala tedy podmínku stanovenou v článku 9 legislativního nařízení č. 286/1998, podle které musí být držitelem platného povolení k pobytu alespoň po dobu pěti let.
- 22 Shamim Tahir podala návrh k Tribunale di Verona směřující ke zrušení uvedeného rozhodnutí o zamítnutí. Uplatňovala italské právní předpisy a tvrdila, že má nárok na povolení k dlouhodobému pobytu – EU, jelikož je rodinnou příslušnicí S. Tahira, který již měl postavení dlouhodobě pobývacího rezidenta v Itálii, a že tedy uvedené podmínce nepodléhá. Shamim Tahir zejména tvrdila, že její výklad článku 9 legislativního nařízení č. 286/1998 je odůvodněn článkem 13 směrnice 2003/109. Uvedený článek 9 podle ní stanovil výhodnější úpravu, než je úprava stanovená směrnicí 2003/109, a to v tom, že rodinný příslušník držitele postavení dlouhodobě pobývacího rezidenta nemusí splnit podmínku pětiletého zákonného a nepřetržitého pobytu v Itálii.
- 23 Questura di Verona tvrdí, že podmínka předchozího pobytu stanovená v článku 9 je nezbytnou podmínkou pro získání povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývacího rezidenta – EU, jelikož ji vyžaduje čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/109, a že dotčená právní úprava v tomto ohledu nestanoví žádnou výjimku.
- 24 Předkládající soud ve svém rozhodnutí uvádí, že čl. 9 odst. 1 legislativního nařízení č. 286/1998 za určitých podmínek, které se týkají dostatečného příjmu a vhodného bydlení, umožňuje vydat povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývacího rezidenta – EU rodinným příslušníkům státního příslušníka třetí země, který již takové povolení obdržel. K tomu účelu se podmínka pětiletého pobytu týká pouze uvedeného státního příslušníka, a nikoli jeho rodinných příslušníků. Kromě toho je tento výklad potvrzen také určitými rozhodnutími vnitrostátních soudů. Předkládající soud se táže, zda je toto ustanovení v rozporu se směrnicí 2003/109, jestliže – jak se domnívá – z uvedené směrnice vyplývá, že pro účely vydání uvedeného povolení musí žadatel o uvedené povolení již v dotčeném členském státě trvale pobývat.

25 Za těchto okolností se Tribunale di Verona rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Má být čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/109 vykládán v tom smyslu, že podmínka oprávněného a nepřetržitého pobytu po dobu pěti let v členském státě podle čl. 4 odst. 1 směrnice [2003/109], jejíž splnění musí být doloženo při podání žádosti [o povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU], může být splněna jinou osobou, než je osoba, která podává žádost a která je rodinným příslušníkem uvedené osoby ve smyslu čl. 2 písm. e) směrnice [2003/109]?
- 2) Má být první věta článku 13 směrnice 2003/109 vykládána v tom smyslu, že mezi výhodnější podmínky, za kterých členské státy mohou vydávat povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU s trvalou nebo neomezenou platností, patří i podmínka, která umožňuje, aby se splnění podmínky pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, a sice podmínky oprávněného a nepřetržitého pobytu po dobu pěti let v příslušném státě podle čl. 4 odst. 1 této směrnice, osobou, která již získala právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, vztahovalo na jeho rodinné příslušníky, jak jsou definováni v čl. 2 písm. e) směrnice [2003/109], nehledě na jejich délku pobytu na území členského státu, ve kterém je podána žádost?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 26 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/109 vykládán v tom smyslu, že rodinný příslušník, jak jej definuje čl. 2 písm. e) uvedené směrnice, osoby, která již získala postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, může být osvobozen od splnění podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice, podle které musí státní příslušník třetí země za účelem získání uvedeného postavení bezprostředně před podáním dotčené žádosti pobývat oprávněně a nepřetržitě na území dotčeného členského státu po dobu pěti let.
- 27 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr již rozhodl, že systém zavedený směrnicí 2003/109 jasně značí, že získání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta přiznaného na základě této směrnice podléhá zvláštnímu postupu a mimo jiné povinnosti splnit podmínky stanovené v kapitole II uvedené směrnice (rozsudek Kamberaj, C-571/10, EU:C:2012:233, bod 66).
- 28 Soudní dvůr uvedl, že článek 4 směrnice 2003/109 stanoví, že členské státy přiznávají právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta státním příslušníkům třetích zemí, kteří bezprostředně před podáním dotčené žádosti pobývali oprávněně a nepřetržitě na jejich území po dobu pěti let. Článek 5 uvedené směrnice podmiňuje získání tohoto právního postavení prokázáním toho, že státní příslušník třetí země žádající o získání uvedeného právního postavení má dostatečné příjmy a zdravotní pojištění. Konečně článek 7 téže směrnice uvádí procesní požadavky k získání uvedeného postavení (rozsudek Kamberaj, EU:C:2012:233, bod 67).
- 29 Ve znění uvedeného článku 7 ani žádného jiného ustanovení směrnice 2003/109 přitom není nic, co by umožňovalo předpokládat, že rodinný příslušník ve smyslu čl. 2 písm. e) uvedené směrnice může být osvobozen od splnění podmínky pobývat bezprostředně před podáním dotčené žádosti oprávněně a nepřetržitě na území dotčeného členského státu po dobu pěti let, aby mohl získat postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta podle uvedené směrnice.
- 30 Naopak ze znění článků 4 a 7 směrnice 2003/109 ve spojení s bodem 6 odůvodnění uvedené směrnice vyplývá, že uvedená podmínka pobytu je nezbytnou podmínkou pro udělení postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.

- 31 Je totiž třeba uvést, že článek 7 směrnice 2003/109 obsahuje výslovný odkaz na podmínky vyjmenované v člancích 4 a 5 uvedené směrnice. Proto musí být k žádosti podané k příslušným orgánům členského státu státním příslušníkem třetí země přiloženy písemné doklady, z nichž vyplývá, že splňuje uvedené podmínky, a tudíž zejména podmínku pobytu. Dále pak bod 6 odůvodnění uvedené směrnice uvádí, že hlavním kritériem pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta by měla být délka pobytu na území členského státu. Uvedený bod odůvodnění upřesňuje, že pobyt by měl být oprávněný a nepřetržitý, aby bylo možno prokázat, že se dotyčná osoba se v zemi usídlila.
- 32 Soudní dvůr již konstatoval, že zejména z bodů 4 a 6 odůvodnění uvedené směrnice 2003/109 vyplývá, že jejím hlavním cílem je integrace státních příslušníků třetích zemí, kteří dlouhodobě pobývají v členských státech (v tomto smyslu viz rozsudek Singh, C-502/10, EU:C:2012:636, bod 45).
- 33 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že z čl. 4 odst. 1 a z bodu 6 odůvodnění směrnice 2003/109 vyplývá, že oprávněný a nepřetržitý pobyt po dobu pěti let prokazuje, že se dotyčná osoba v zemi usídlila, a tedy zde dlouhodobě pobývá (v tomto smyslu viz rozsudek Singh, C-502/10, EU:C:2012:636, bod 46).
- 34 Je tudíž třeba učinit závěr, že podmínka pobývat bezprostředně před podáním dotčené žádosti oprávněně a nepřetržitě na území dotčeného členského státu po dobu pěti let, stanovená v čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/109, je nezbytnou podmínkou pro získání postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta podle uvedené směrnice, takže státní příslušník třetí země může podat žádost na základě čl. 7 odst. 1 uvedené směrnice za účelem získání uvedeného postavení, pouze pokud ji sám osobně splňuje.
- 35 V projednávané věci ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že žalobkyně v původním řízení v době podání žádosti o povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta – EU pobývala na území Italské republiky po dobu kratší než dva roky. Zdá se tedy, že žalobkyně nesplnila podmínku pobytu uvedenou v čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/109, což musí ověřit předkládající soud.
- 36 Uvedená směrnice mimoto obsahuje ustanovení týkající se práva pobytu rodinných příslušníků, jak jsou definováni v čl. 2 písm. e) uvedené směrnice. Uvedená ustanovení se však týkají konkrétních případů rodinných příslušníků státních příslušníků třetí země, kteří mají v prvním členském státě postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta, který vykonává své právo pobytu v druhém členském státě. Článek 16 uvedené směrnice stanoví právo a podmínky, na základě kterých uvedení rodinní příslušníci mohou uvedeného rezidenta doprovázet, nebo se k němu připojit v uvedeném druhém členském státě.
- 37 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba odpovědět na první otázku tak, že čl. 4 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/109 musí být vykládány v tom smyslu, že rodinný příslušník, jak je definován v čl. 2 písm. e) uvedené směrnice, osoby, která již získala postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta, nemůže být osvobozen od povinnosti splnit podmínku stanovenou v čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice, podle které za účelem získání uvedeného postavení musí státní příslušník třetí země pobývat bezprostředně před podáním dotčené žádosti oprávněně a nepřetržitě na území dotčeného členského státu po dobu pěti let.

Ke druhé otázce

- 38 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda článek 13 směrnice 2003/109 musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje, aby členský stát udělil za podmínek výhodnějších, než jsou podmínky stanovené uvedenou směrnicí rodinnému příslušníkovi ve smyslu čl. 2 písm. e) uvedené směrnice povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících příslušníka – EU.
- 39 V tomto ohledu je třeba úvodem konstatovat, že možnost, aby takovému státnímu příslušníkovi třetí země bylo vydáno povolení k pobytu, aniž by splňoval podmínku oprávněného a nepřetržitého pobytu v uvedeném členském státě stanovenou v čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice, může být případem možnosti

stanovené v článku 13 směrnice 2003/109 spočívající v tom, že umožňuje členským státům vydávat povolení k pobytu s trvalou nebo neomezenou platností za výhodnějších podmínek, než jaké jsou stanoveny uvedenou směrnicí.

- 40 Z bodu 17 odůvodnění směrnice 2003/109 přitom vyplývá, že harmonizace podmínek pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta podporuje vzájemnou důvěru mezi členskými státy. V tomto kontextu uvedený bod odůvodnění uvádí, že povolení k pobytu s trvalou nebo neomezenou platností vydaná za výhodnějších podmínek, než jsou podmínky stanovené touto směrnicí, nezakládají právo pobytu v jiných členských státech.
- 41 Ačkoli tedy článek 13 směrnice 2003/109 ponechává členským státům výše uvedenou možnost, podle druhé věty uvedeného ustanovení je jednoznačné, že se jedná o „povolení k pobytu[, která] nepřiznávají právo pobytu v ostatních členských státech, jak je stanoveno v kapitole III [uvedené směrnice]“.
- 42 Jak vyplývá zejména z čl. 2 písm. b), ve spojení s čl. 14 odst. 1 směrnice 2003/109, povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta – EU svému držiteli v zásadě dává právo pobytu na území jiných členských států, než je členský stát, který mu přiznal právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta, po období delší tří měsíců.
- 43 Povolení k pobytu, které bylo v souladu s článkem 13 uvedené směrnice vydáno členským státem rodinnému příslušníkovi ve smyslu čl. 2 písm. e) uvedené směrnice za výhodnějších podmínek, než jsou podmínky stanovené unijním právem, tudíž v žádném případě nemůže představovat povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta – EU ve smyslu uvedené směrnice.
- 44 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že článek 13 směrnice 2003/109 musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje, aby členský stát udělil za výhodnějších podmínek, než jsou podmínky stanovené v uvedené směrnicí, rodinnému příslušníkovi ve smyslu čl. 2 písm. e) uvedené směrnice, povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta – EU.

K nákladům řízení

- 45 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) **Článek 4 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/51/EU ze dne 11. května 2011, musí být vykládány v tom smyslu, že rodinný příslušník, jak je definován v čl. 2 písm. e) uvedené směrnice, osoby, která již získala postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta, nemůže být osvobozen od povinnosti splnit podmínku stanovenou v čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice, podle které za účelem získání uvedeného postavení musí státní příslušník třetí země pobývat bezprostředně před podáním dotčené žádosti oprávněně a nepřetržitě na území dotčeného členského státu po dobu pěti let.**
- 2) **Článek 13 směrnice 2003/109, ve znění směrnice 2011/51, musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje, aby členský stát udělil za výhodnějších podmínek, než jsou podmínky stanovené v uvedené směrnicí, rodinnému příslušníkovi ve smyslu čl. 2 písm. e) uvedené směrnice, povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta – EU.**

Podpisy.